

I vratili nam notare... A, šta to beše?! Još u doba Austrougarske monarhije oni su imali značajnu ulogu u društvenom životu i predstavljali uvažene i imućne građane. Hoće li i ovi novi, poznati i kao javni beležnici, imati sličan status? Sva je prilika da hoće, makar kada je imućnost u pitanju...

U epizodi: Dranje po notaroški

Tračoslava (u čekaonici kod izvesnog novootvorenog javnog beležnika): - I sade, dobri moj, komšo, trebaćemo da uverimo ovi ugovor za onu bašču što sam ti prodala! Eeh, em što sam ti je dala za banbadava, još čula da moramo da platimo mlogo novaca i za taksu... Šeširdžija (smušeno): - Ta, nemoj se jediti, slatka moja komšinka: znadeš da sam žentlemen - ja ću da platim tu taksu! I ne treba da ti bude stra' od ti' notaroša, jerbo je meni još deda divanio o njima k'o o kakvoj ugladitoj gospodi...

Grmalj (izlazeći iz kancelarije): - A, većeg lopovluka ne viđeh od pamtivjeka! Ma, koja, bre, gospoda, to gulikože - nažvrlo mi potpis i ispraznio ono malo bede iz novčanika! Dobih ovu staru kuburu od strika na poklon, a oni mi rebnuše taksu na ugovor da umalo ne padoh u nesvijest... Ha, jašta da su gospoda, more im se, kada od nas sirot'nje otmu to malo čemera i jada, kukava im matera!!

Sponzorojka (šireći miomirise): - Zn'či, šta se dešava unutra?! Mis'im, je l' zna neko koliko će da me košta overa ovog ugovora o deobi imovine? Ono, kao, žuri mi se, dok se onaj moj bivši kreten ne vrati iz Italije, da regulišem oko one kuće i automobila. Zn'či, hoću li imati dovoljno za taksu?! Svratila sam malo u šoping, pa mi ostala samo jedna crvena, jeee...

Grmalj: - A-ha, 'oće sigurno, ali u zemlji Tunguziji! Ljao, oklen nalazu sve te gulikože da deru ovaj nesrećni narod...

Student (u blizini): - Nažalost, niste daleko od istine, država je odlučila da notarima prepusti mnoge poslove i samim tim ubiranje mnogo novaca od raznih taksi. Pritom, ja kao student pravnog fakulteta ne mogu sam da napravim ugovor o prodaji kuće, koju moram da prodam jer nemam odakle da finansiram školovanje.

Grmalj (besno): - E, ko'ke mi novce proguta ova strikova kubura, jedna ne bila...

Student: Što se nervirate zbog jednog zarđalog pištolja?! Sigurno više i nije upotrebljiv, ko zna koliko je star?! Bolje da ste to zafrljačili u prvi kontejner, verovatno i taksa više vredi od njega!

Grmalj: - A, da viđu malog glupandera, što on to drobi?! A, jes ti normalan - da bačim sveto oružje, kojim su još preci ćerali Turke po gudurama. Ako i ne radi, on ti ima tu, kak' se veli, nudizmatičku vrijednost. A, mogu te šnjime i dobro iskundačiti po bezobraznoj labrnji! I tebe, i tog pokvarenog notaroša! Ma, jošte ova kubura nije išćerala sve zlotvore...

I, svi su oni tako, slučajno ili namerno, ali, ipak, zajedno, nastavili da se "ćeraju" oko raznih stvari...

Ah, da, umalo da zaboravim - u starčevačkoj opštini ništa novo, izuzev što je gotovo obavljen tehnički prijem fekalne kanalizacije, što fudbaleri "Borca" ove godine igraju daleko ispod očekivanog, što će deset "Gašini akordi" biti održani 26. i 27. decembra, a u "Meksu" je urpiličeno jedno nesvakidašnje veče - ko u stara vremena, među kariranim astalima, svirali su tamburaši, mezio se gulaš, a starčevački boemi Nikola Poljak i Darko Ješić recitovali pesme velikana poezije.